

terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, str. 77) — Wzajemne uznawanie dyplomów oraz swoboda przedsiębiorczości — Obowiązek wzięcia pod uwagę wszystkich dyplomów, świadectw i innych dokumentów, jak również mającego znaczenie dla sprawy doświadczenia wnioskodawcy — Sytuacja obywatela państwa trzeciego, będącego posiadaczem dyplomu lekarza wydanego przez to państwo trzecie i uznanego przez jedno z państw członkowskich, który zamierza uzyskać zezwolenie na prowadzenie praktyki lekarskiej w innym państwie członkowskim, gdzie legalnie zamieszkuje ze swym małżonkiem, będącym obywatelem wspólnotowym

Sentencja

Artykuł 23 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG nie stoi na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie odmówiło obywatelowi państwa trzeciego będącemu małżonkiem obywatela wspólnotowego, który nie skorzystał z prawa do swobodnego przepływu, możliwości powoływania się na przepisy wspólnotowe dotyczące wzajemnego uznawania dyplomów oraz swobody przedsiębiorczości i nie zobowiązuje właściwe organy państwa członkowskiego, w którym złożony został wniosek o zezwolenie na wykonywanie zawodu regulowanego do tego, by wzięły pod uwagę wszystkie dyplomy, świadectwa i inne dokumenty, nawet jeżeli zostały wydane poza Unię Europejską, o ile zostały przynajmniej uznane w innym państwie członkowskim, jak również mające znaczenie dla sprawy doświadczenie wnioskodawcy oraz dokonały porównania kompetencji potwierdzonych tymi dokumentami i tym doświadczeniem z jednej strony oraz wiedzy i kwalifikacji wymaganych ustawodawstwem krajowym z drugiej strony.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 9 stycznia 2008 r. — Har Vaessen Douane Service BV en Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-7/08)

(2008/C 92/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Har Vaessen Douane Service BV en Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 918/83 (¹) z dnia 28 marca 1983 r. zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3357/91 z dnia 7 listopada 1991 r. (²) należy interpretować w ten sposób, że można się powoływać na ustanowione w tym przepisie zwolnienie w przypadku przesyłek towarów, które rozpatrywane osobno mają wprawdzie niewielką wartość, jednak są nadawane jako przesyłka łączna o łącznej wartości wysyłanych towarów przekraczającej próg wskazany w art. 27?
- 2) Czy przy stosowaniu art. 27 wskazanego rozporządzenia należy przyjąć, że pojęcie „wysyłki z państwa trzeciego do odbiorcy znajdującego się we Wspólnocie” obejmuje również przypadek, w którym towar przed jego wysłaniem do odbiorcy znajduje się wprawdzie w państwie trzecim, jednak kontrahent odbiorcy ma siedzibę we Wspólnocie?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 105, str. 1).

(²) Dz.U. L 318 z 1991, str. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 9 stycznia 2008 r. — 1. T-Mobile Netherlands, 2. KPN Mobile, 3. Raad van bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit, 4. Orange Nederland BV; strona zainteresowana: Vodafone Libertel BV

(Sprawa C-8/08)

(2008/C 92/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca:

1. T-Mobile Netherlands,
2. KPN Mobile,

3. Raad van bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit,
4. Orange Nederland BV

Strona zainteresowana: Vodafone Libertel BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie kryteria należy zastosować przy dokonywaniu oceny na podstawie art. 81 ust. 1 WE, czy uzgodnione praktyki mają na celu zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji wewnątrz wspólnego rynku?
- 2) Czy art. 81 WE należy interpretować w ten sposób, że przy zastosowaniu tego postanowienia przez sąd krajowy dowód na istnienie związku przyczynowego między uzgodnieniem a zachowaniem na danym rynku winien zostać przeprowadzony i oceniony na podstawie przepisów prawa krajowego, o ile przepisy te nie są mniej korzystne niż te, które obowiązują w stosunku do identycznych postępowań krajowych, i nie uniemożliwiają lub przynajmniej dalece utrudniają skorzystanie z praw przyznanych przez wspólnotowy porządek prawny?
- 3) Czy przy stosowaniu pojęcia uzgodnionych praktyk w rozumieniu art. 81 WE domniemanie istnienia związku przyczynowego między uzgodnieniem a zachowaniem na rynku obowiązuje również wtedy, gdy uzgodniona praktyka miała miejsce tylko raz i przedsiębiorstwo, które brało w nim udział, dalej działa na rynku, czy też tylko w przypadkach, gdy uzgodnione praktyki były stosowane z pewną regularnością w dłuższym okresie czasu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 stycznia 2008 r. — strony w postępowaniu przed sądem krajowym z zakresu prawa rolnego: Erich Stamm, Anneliese Hauser i Regierungspräsidium Freiburg

(Sprawa C-13/08)

(2008/C 92/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Erich Stamm, Anneliese Hauser i Regierungspräsidium Freiburg

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 załącznika I do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób (Dz.U. L 114 z 2002, str. 6) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w zakresie dostępu do prowadzenia własnej działalności gospodarczej i jej wykonywania gwarancja, by traktowanie w państwie przyjmującym nie było mniej korzystne niż ma to miejsce w stosunku do jego własnych obywateli, odnosi się wyłącznie do osób prowadzących działalność gospodarczą w rozumieniu art. 12 ust. 1 załącznika I do umowy, czy też znajduje ona zastosowanie również w stosunku do osób prowadzących działalność gospodarczą na terenach przygranicznych w rozumieniu art. 13 ust. 1 załącznika I do umowy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 2002, str. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 5 de San Javier (Hiszpania) w dniu 14 stycznia 2008 r. — Roda Golf & Beach Resort, S.L.

(Sprawa C-14/08)

(2008/C 92/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 5 de San Javier

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Roda Golf & Beach Resort, S.L.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zakresem przedmiotowym rozporządzenia Rady 1348/2000 ⁽¹⁾ jest objęte doręczanie dokumentów wyłącznie pozasądowych między podmiotami prywatnymi przy użyciu zasobów rzeczowych i personelu sądów Unii Europejskiej i zastosowaniu ich europejskich uregulowań, bez wszczęcia jakiegokolwiek postępowania sądowego, czy przeciwnie,
- 2) Zakres przedmiotowy rozporządzenia 1348/2000 ma zastosowanie jedynie w ramach współpracy sądowej między państwami członkowskimi i w ramach postępowania sądowego w toku (art. 61c, 67 ust. 1 i art. 65 WE oraz motyw 6 rozporządzenia 1348/2000)?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 160, str. 37).